Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1179
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

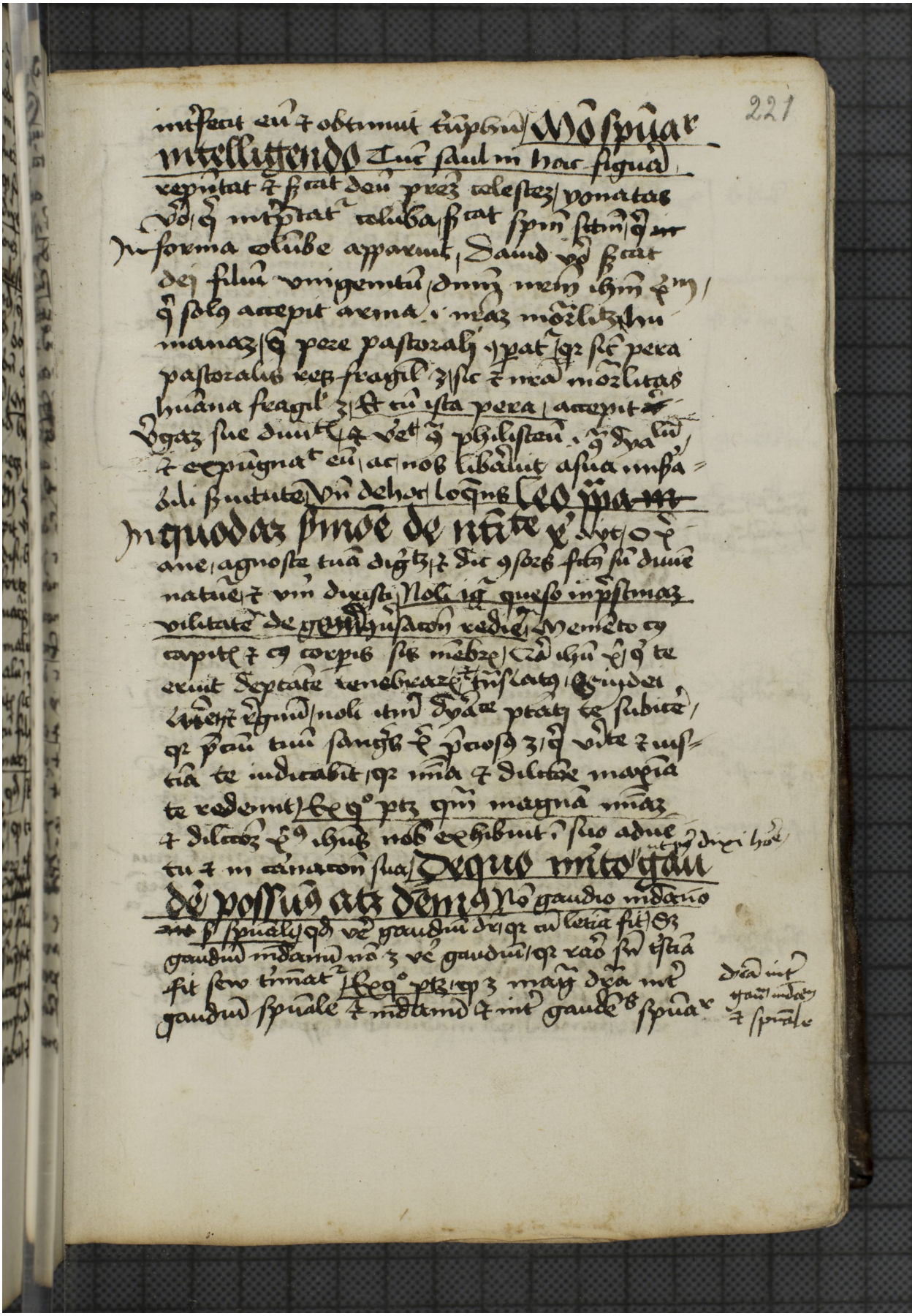

221

misericordiam eius et obtinuit triumphum. Nos igitur
intelligendo Iesu saul in hac figura
exprimitur et fit deus prius celestis, vomitus
vero, quia interpretatur celestis, fit spiritus sancti, qui in
forma columbe apparuit. David vero fit
dei filius unigenitus, dominus meus ihesus christus,
qui solus accepit arma, id est mansuetudinem hu
manam, qui pere pastoralis, id est, quia sicut pera
pastoralis res est fragilis, ita et mea mansuetudo
humana fragilis, et tu ista pera, accepit a
vobis sue dimittit, et vetat quod philistaeus, id est diabolus,
et expugnat eum, ac nos liberavit a sua impha
beli fortitudine. Vnde debet loquens Leo papa in
hiquodam sermone de natale x. Et quia
ave, agnosce tua dignitas, et fac quod sacrae fieri sui divine
natalis et vivificasti. Noli igitur quasi in pristinam
vilitatem de qua redemptus es redire. Memento cuius
capitis et cuius corporis sis membrum. Cogita cui
ereptus de potestate tenebrarum et translatus sis in regnum
lucis et regnum. Noli itaque diabolo parere qui te subiecit,
quia pretium tuum sanguis christi est. Pro quo vite tuae
dignitas te indicabit, quia ima et dilitate magna te
redemit. Hec quoque patet quam magna ima
et dilatas christus nobis exhibuit. Sicut adhuc
tu et in carnation sua. Deinde infra. Gau
de possum ad dem. No gaudio mundano
ad spiritualem. Quod vero gaudium dei, quia ut letitia fit. Et
gaudium mundanum non est vere gaudium, quia ratio sui ipsius
fit sed timet. Hec quoque patet, quia magis dicta mundi
gaudium spirituale et mundanum et inter gaudia spiritualia

dicta inter gaudium mundanum et spirituale